

דף עח.

עין משפט א.

ח"מ סימן רכז סעיף טו

טו. טז. בכל המטלטלין שייך אונאה ^ה אפי' בספרים או באבנים טובות ומרגליות ויש ללוקח לחזור כשיעור עד שיראה לבקיאים בהם בכל מקום שהם, שאין הכל בקיאים בדברים אלו וע"כ אם הלוקח לא היה מכיר באותה מדינה בקי והוליך המקח למדינה אחרת, או שבא הבקי רק לאחר זמן מרובה והודיעו שטעה הרי זה חוזר ^י.

עין משפט ב.

ח"מ סימן רב סעיף ה

עיין לעיל דף עז: עין משפט ח

עין משפט ג.ד.ה.ו.ז.

ח"מ סימן רב סעיף ז

ז. המוכר את החמור ^ז מכר את המרדעת (פירוש כעין אוסף שמניחין על החמור כל היום כולו כדי שיתחמם) ואת האוסף (פירוש כלי עץ נתון על המרדעת לרכיבה או כדי למנוע חכוך המשאוי) אף על פי שאינם עליו אבל לא מכר את השק ולא מרכבת הנשים ^ח ואפילו היו

ה. משנה שם וכת"ק, לאפוקי מר' יהודה שאמר שאין אונאה לס"ת ובהמה ומרגלית.
ו. רמב"ם שם הלכה י"א.

ז. מכר את המרדעת כו'. מפורש בגמרא [ב"ב ע"ח ע"א] הטעם משום דסתם מכירת חמור הוא לרכיבה, ומש"ה קנה בהדיה האוסף והמרדעת שהן כלי רכיבה, משא"כ שק ודסקיא ומרכבת הנשים דעבידין למשוי, דגם האשה במרכבת יושבת עליו כמשוי, ומש"ה אם פירשו בשעת מכירה והקנייה שקונה אותו בין לרכיבה בין למשוי קנה גם השק ומרכבת הנשים וכמ"ש הטור [סעיף טז], ואף שכתב כן בדברי הרמ"ה [שם פ"ה סי' ל"ו] נראה דליכא מאן דפליג עליה בהא.

ח. ואפילו היו עליו בשעת המכר. כן כתב נמי הטור [שם] לדעת הרי"ף ור"י והרא"ש, ופסק כוותייהו, אבל מוכח מהגמרא [שם] וגם מדברי הרי"ף והרא"ש דהא דשק ומרכבת הנשים אינן נמכרין בעודן עליו, הוא מכח דהוא איבעיא דלא איפשיטא בגמרא אי גם בעודן עליו פליגי רבנן ואמרי דאינן מכורין והוה חומרא לתובע וקולא לנתבע, וממילא אם כבר באו ליד הלוקח והמוכר בא להוציא מידו, המוציא מחבירו עליו הראיה, וכן מפורש בדברי הרמ"ה [שם] ע"פ שיטתו וכתבו הטור [שם] ע"ש, ועיין פרישה שם מבואר.

ובפעמוני זהב כתב דסוס כיון שעשוי למשוי ודאי שנותן לו שניהם. וגם בחמור בידוע שהקונה הוא אדם עשוי לישא משאות על החמור ודאי שצריך לתת לו גם השק, ומר"ן מדבר באדם בסתמא שלא ידוע אם לרכיבה או למשוי ובאדם שמעשיו סתומים אבל בידוע זה מבואר בסי'

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עליו בשעת המכר.

* ט אלא אם כן אמר לו הוא וכל מה שעליו מכור לך.

דף עח:

עין משפט א. חו"מ סימן רב פעיף יא

יא. שפחה מניקה אני מוכר לך פרה מניקה אני מוכר לך, לא מכר לו את הולד. חמורה מניקה אני מוכר לך, מכר לו את הסייח (פירוש חמור קטן) שאין אדם קונה חמור לחלבה.

עין משפט ב. חו"מ סימן רב פעיף טז

טז. המוכר את הבור לא מכר מימיו ב מכר אשפה מכר זבלה. ויש אומרים מכר בור מכר מימיו, מכר מים זבל לא מכר הבור והאשפה.

עין משפט ג. חו"מ סימן רב פעיף יז

יז. מכר שובך מכר יונים, מכר כוורת מכר דבורים.

רל"ב סעיף ג'.

ט. אא"כ אמר ליה הוא וכל מה שעליו. ה"ה אם אמר ליה וכל מה שראוי להיות עליו, וכ"כ הטור [שם] בשם הרמ"ה [שם], ונראה דלא פליגי בזה.
 י. לא מכר הולד. שיד הלוקח על התחתונה ויכול המוכר לומר מניקה דקאמר משום חלבה, ובשפחה נמי כונתו היתה להודיע שהיא ראויה להניק את הבן דהלוקח.
 כ. מכר אשפה. הוא מקום עשוי להנחת זבל בהמותיו והוא היה נמוך או גבוה ג'. הג"ה. וכתב נ"י פרק המוכר הספינה [ב"ב] [דף קצ"ו] [מ' ע"א מדפי הרי"ף] דאם מכר באר מים חיים, כו"ע מודים שמכר המים שעל שם זה נקרא באר. הריטב"א [שם ע"ט ע"ב ד"ה מתניי], עכ"ל ד"מ [י"ז].

עין משפט ה.

ח"מ סימ רב סעיף יא

יא. שפחה מניקה אני מוכר לך פרה מניקה אני מוכר לך ל, לא מכר לו את הולד. חמורה מניקה אני מוכר לך, מכר לו את הסייח (פירוש חמור קטן) שאין אדם קונה חמור לחלבה.

ל. לא מכר הולד. שיד הלוקח על התחונה ויכול המוכר לומר מניקה דקאמר משום חלבה, ובשפחה נמי כונתו היתה להודיע שהיא ראויה להניק את הבן דהלוקח.